

LUCIJAN REŠČIČ (1946-2003)

Rodil se je leta 1946 v Šempetru pri Gorici. Svojo likovno nadarjenost je nadgradil z opravljenimi sprejemnimi izpiti za Akademijo za likovno umetnost, čeprav se študija ni lotil. Služboval je kot učitelj tehničnega pouka, kot svetovalec za prevzgojo v zaporu, kot samostojni kulturni delavec ter kot učitelj likovnega pouka. Pred upokojitvijo je poučeval tudi na Podružnični šoli v Dobrniču. Bil je aktivni udeleženec taborov likovnih samorastnikov, deloval kot likovni urednik Samorastniške besede ter revij Srečanja in Rast. Občasno je svoje ilustracije prispeval tudi v revijo za osnovnošolce, Kekec.

Najbolj je bil poznan prav kot ilustrator, saj je s svojimi deli opremil številne knjige. Bil je dobitnik številnih nagrad in priznanj:

1977, 1978, 1979, 1981, 1982, 1983, 1984, 1985, 1986 in 1987 - taborska listina za ustvarjalni prispevek umetnosti in taboru likovnih samorastnikov Trebnje

1983 - zlata plaketa za ustvarjalni prispevek umetnosti in taboru likovnih samorastnikov Trebnje

1997 – Priznanje Hinka Smrekarja na 3. slovenskem bienalu ilustracij; za ilustracije v knjigi Kako je nastala manioka: legenda Indijancev Tupi

1998 – Golievo priznanje za dosežke na področju kulture